

en flerhed af sammenlignelige lande med omkostningsbaserede takstsystemer, og med udgangspunkt i den generelle prisudvikling for teleydelser svarende til de i § 16, stk. 2, nævnte.

Med hensyn til den nærmere udformning af bekendtgørelsesreglerne vil denne, også for så vidt angår kravet om årlige realtakstfald, være baseret på en videreførelse af princippet i den gældende regulering om, at forsyningspligtigheder som nævnt i § 16, stk. 2, nr. 1-2, og nr. 5, reguleres under ét, og at forsyningspligtudbyderen dermed selv kan vælge, hvordan denne ønsker at fordele det procentvise realtakstfald inden for disse forsyningspligtigheder, jf. dog nærmere nedenfor om den særlige prisregulering af det såkaldte småforbrugerabonnement.

Heri vil også, som i den hidtidige bekendtgørelsesregulering, kunne indgå, at der fastsættes forskellige krav til realtakstfald for henholdsvis standardabonnementer og småforbrugerabonnementer, og at de gældende regler om, at de anvendte maksimalpriser for småforbrugerabonnementet maksimalt må være økonomisk fordelagtigt for 15 % af de privatforbrugere, der er tilsluttet forsyningspligtudbyderens faste net (heri ikke medregnet slutbrugere, der benytter fast operatørvalg), videreføres. Se også nærmere herom i de indledende bemærkninger til stk. 5.

Hvis der på et senere tidspunkt, som et element i prisreguleringen af faste kredsløb til slutbrugere, eventuelt fastsættes regler som nævnt i stk. 5, nr. 2, for denne forsyningspligtighed, kan det derudover vise sig at være hensigtsmæssigt at opstille et selvstændigt krav om årlige realprisfald for netop disse forsyningspligtigheder, der ikke indgår i en samlet beregning, der også omfatter de ovenfor nævnte forsyningspligtigheder.

Der er allerede i den gældende regulering en hjemmel til fastsættelse af realprisfald, som er udmøntet i bekendtgørelsen om forsyningspligtigheder. Det følger af bekendtgørelsen, at Telestyrelsen hvert andet år skal foretage en fastsættelse af krav til årlige realprisfald for det næstfølgende år og for det år, der følger efter dette. Der er tale om en skønsmæssig fastsættelse af realprisfald, dog således at Telestyrelsen skal sikre, at kravene til årlige realprisfald fastsættes under hensyntagen til den generelle prisudvikling på det danske telemarked, og dels afspejler den gennemsnitlige bedste praksis i en flerhed af lande m.h.t. priser for telefonydelser, dels sikrer, at der ikke foreligger markant ubalance mellem forsyningspligtudbyderens samlede omkostninger og indtægter ved udbudet af forsyningspligtigheder. Denne regulering vil blive videreført.

I forbindelse med forskningsministerens fastsættelse af regler på bekendtgørelsesniveau om krav til realprisfald vil der blive fastsat nærmere regler om metodeanvendelsen i forbindelse med gennemførelse af bedste praksis-undersøgelser (herunder anvendelse af en eller flere vægtede »forbrugs-kurve« som grundlag for dokumentation af, at kravet er opfyldt), således at reglerne herom afspejler gældende praksis.

Det vil i den forbindelse blive præciseret, at der i Telestyrelsens skønsmæssige vurdering, for så vidt angår bedste praksis, som minimum skal indgå priserne fra de tre billigste lande, som indgår i Telestyrelsens undersøgelse. Det vil endvidere blive præciseret, at der ved omregning af udenlandske priser skal anvendes rene valutakursomregninger baseret på gennemsnitlige valutakurser over en 12-måneders periode, og at beregningen af gennemsnitlige valutakurser foretages på baggrund af valutakurserne i den 12-måneders periode, der ligger umiddelbart forud for Telestyrelsens fastsættelse af realprisfald. For så vidt angår det sidstnævnte punkt, er der tale om en afvigelse i forhold til gældende praksis. Det vurderes imidlertid, at det bør sikres, at fastsættelsen af realprisfald, der har virkning for priser 2, henholdsvis 3 år efter afgørelsestidspunktet, baseres på så aktuelle forhold som muligt.

Eventuelle krav om årlige realtakstfald, fastsat af Telestyrelsen på grundlag af regler udstedt med hjemmel i stk. 5, nr. 2, skal ses i sammenhæng med den særlige regel i stk. 3. Det kan således være nødvendigt, at forsyningspligtudbyderen med sigte på opfyldelse af sådanne krav i særlig grad gennemfører realprisfald på de forsyningspligtigheder, der ikke er omfattet af stk. 3, med henblik på at opfylde det samlede, gennemsnitlige procentkrav herom, som skal opfyldes for det samlede »forsyningspligtregnskab« for de omhandlede forsyningspligtigheder.

Hvis opfyldelsen af de af Telestyrelsen fastsatte krav om årlige procentvise realtakstfald indebærer, at priserne samlet presses ned under de dokumenterbare, faktiske omkostninger ved tilvejebringelse af forsyningspligtighederne, vil dette udløse krav på under-skudsfinansiering i medfør af § 20.

Stk. 5, nr. 3

Forskningsministeren kan i medfør af stk. 5, nr. 3, som alternativ til fastsættelse af regler efter stk. 5, nr. 2, fastsætte regler om, at der for visse forsyningspligtigheder eller del-elementer heraf alene stilles krav om, at de fremtidige maksimalpriser for disse ikke udviser realprisstigninger. De pågældende forsyningspligt-